

PUHEENJOHTAJAN PARRAN JUPINOITA

Kaupunginpuutarhurien seura ry:n toimintavuosi on jälleen päätöksessä. Kyseinen vuosi on ollut vahvasti koronaviruksen ja siihen liittyvien rajoitusten kyllästävä. Tämä tilanne on vaikuttanut myös vahvasti yhdistyksen toimintaan ja meidän jokaisen työhön. Kanssakäyminen on ollut vahvasti rajoitettua ja perinteisiä tilaisuuksia ei ole voitu pitää. Tällainen perushämäläinenkin (puheenjohtaja) kaipaa kovasti kasvokkaisia keskusteluja ja tapaamisia viheralan ammattilaisten ja sidosryhmien kanssa. Toivottavasti voimme uuden toimintakauden aikana oikeasti tavata toisiamme ja järjestää viheralan tapahtumia, kuten yhdistyksemme **kesäluentopäivät Oulussa**.

Kesä on komeimmillaan ja lämpö hellii, joidenkin mielestä jopa liiaksi. Puistojen ja viheralueiden käyttö on huipussaan. Matkailurajoitusten takia rikomme todennäköisesti jälleen tänä kesänä puistojen käyttäjämäärien ennätyksiä. Se on erinomainen asia, että ihmiset ovat löytäneet puistot. Puistoitan ovat myös meitä ihmisiä varten. Asialla on kuitenkin varjopuolensakin, jotka tulevat esiin käyttäytymissääntöjen puuttuessa. Valtakunnan päälehti Helsingin Sanomat uutisoi kesäkuun viimeisenä päivänä: *'Helsinki ei ehdi hoitaa puistojen kasvillisuutta, kun aika menee ruokakääreiden ja ulosteiden siivoamiseen'*. Otsikon alainen teksti ja kuva ovat valitettavasti arkipäivää.

Tilanne on varmaan hyvin samantyylinen monissa kaupungeissa, joissa puistot toimivat osittain omien pihojen korvikkeena ja sosiaalisen tapaamisen paikkoina. Lääkkeeksi

keskusteluissa on nostettu tietysti roska-astioiden määrän ja siivoamisen lisäämistä. Kyseeseen tulevat tällöin suuret investoinnit ja kunnossapidon määrärahojen nostot. Tässä talouden tilanteessa kustannusten kasvu ei tunnu mahdolliselta ratkaisulta. Varteen otettava lääke olisi myös keskustella siitä, aiheuttaako kaupunki roskaamisen vai puiston käyttäjä itse. Vastaus on ilmeinen ja peräänkuulutankin vastuullisuutta puistojen käyttäjille.

Puistoista ja viheralueista voimme nauttia myös sosiaalisen median tai muiden medioiden kautta. Se on myös hyvä kanava vaikuttaa asenteisiin ja nostaa tärkeitä asioita esiin. Tähän pureudutaan **Viherympäristöliiton some-viikolla**. Tätä kirjoittaessa somessa esittäytyvät kansalliset kaupunkipuistot. Elokuussa, **16.-22.8.**, on Kaupunginpuutarhurien seuran vuoro somettaa. Lähdemme liikkeelle kaupungeista ja kunnista, joidenka kautta kerromme jokaisena päivänä uuden tarinan, esittelemme viheralueen tai toiminnan paikan. Saamme siis maailmalle seitsemän eri tarinaa seitsemästä eri kaupungista. Tähän (somettamiseen) voi jäädä jopa koukkuun.

Vuosikokouksemme on 19.8. klo 14 Teams:n välityksellä. Kokousaineisto on tämän jäsenkirjeen liitteenä ja jokaiselle jäsenelle, jonka sähköposti on tiedossamme, toimitetaan linkki kokoukseen heinäkuun viimeisen viikon aikana.

Toivotan teille kaikille hyvää ja rentouttavaa kesää ja terveiset täältä kotikonttorin ikkunan kulmalta. Nautitaan vastuullisesti ihanasta luonnosta ja rakkaista viheralueistamme.

Timo Koski
puheenjohtaja

KAUPUNGINPUUTARHURIEN
SEURA RY

Seuraa meitä FB:ssä ja Instagramissa!

Kaupunginpuutarhurien Seura ry

@kaupunginpuutarhurienseura

www.kaupunginpuutarhurienseura.fi

TOIMINTAKERTOMUS TOIMINTAVUODELTA 1.7.2020 - 30.6.2021

JÄSENISTÖ

Seuran jäsenmäärä oli 23.6.2020

- aktiivijäsenet 129
- eläkeläisjäsenet 92
- yhteensä 221

Kunniajäseniä oli yhdeksän (9).

Uusia jäseniä hyväksyttiin toimintakauden aikana kuusi (6).

HALLITUS

Puheenjohtaja: kaupunginpuutarhuri Timo Koski, Tampere
Varapuheenjohtaja, jäsensihteeri: viherkunnossapitopäällikkö Pirjo Kosonen, Vantaa

Sihteeri: kaupunginpuutarhuri Matti Nikoskelainen, Kuopio

Varainhoitaja: kaupunginpuutarhuri Leila Grönholm, Forssa

Tiedottaja: viheralue-suunnittelija Susanna Lappalainen, Hämeenlinna

Muut jäsenet:

Projektijohtaja Pekka Engblom, Helsinki

Viherpalvelupäällikkö Tuija Pajunen, Jyväskylä

Kaupunginpuutarhuri Marko Vuorinen, Mikkeli

Piiripuutarhuri Esa Rouvali, Pori

Hallitus on kokoontunut toimintavuoden aikana seuraavasti

- Edellisen hallituksen toimintakauden viimeinen kokous Teams -kokous 20.8.2020
- 1. kokous: toimintasuunnitelman päivitys, Teams kokous 29.10. 2020
- 2. kokous: Teams -kokous 10.2. 2021
- 3. kokous: Teams -kokous 12.5.2021
- 4. kokous: Teams -kokous 23.6.2021

VUOSIKOKOUS

Vuosikokous 27.08.20 klo 14.00 verkossa Teams -kokouksena. Puheenjohtajana toimi Timo Koski.

YHDISTYKSEN JÄRJESTÄMÄT TAPAHTUMAT

Koronatilanteen vuoksi kesäluentopäiviä ei järjestetty.

RAMS -koulutus (Teams) 2.2.2021. Osallistujia oli n. 80 henkilöä.

EDUSTUKSET

Viherympäristöliiton hallituksen (2020-2021) varsinaisena jäsenenä toimii Timo Koski ja varajäsenenä Pirjo Kosonen.

Timo Koski toimii **Puutarhaliitto r.y.**:n hallituksessa viheralan edustajana kaudella 2020- 2021.

WUP:n Suomen komissaarina toimii Pekka Engblom.

Hallituksen ja seuran jäsenet ovat lisäksi kuuluneet jäseninä ja toimineet aktiivisesti useissa alan asioita käsittelevissä toimikunnissa ja työryhmissä, kuten mm. Viherympäristöliiton työryhmissä.

JÄSENYYYDET

Seura kuuluu jäsenenä seuraaviin järjestöihin:

- Viherympäristöliitto ry/ Puutarhaliitto ry
- WUP, World Urban Parks (kansainvälinen julkisen hallinnon viheralueyksiköiden muodostama järjestö)

TOIMINTAKERTOMUS TOIMINTAVUODELTA 1.7.2020 - 30.6.2021

HUOMIONOSOITUKSET JA TUET

Jäseniä ja VYL jäsenjärjestöjä on muistettu merkkipäivinä hallituksen erikseen päättämällä tavalla.

Kaudella 2020 – 2021 huomionosoituksen ovat saaneet Pekka Leskinen, Seppo Närhi, Heikki Laaksonen ja Anna-Kaisa Kaukola.

TALOUS

Kaupunginpuutarhurien Seuran taloustilanne on **hyvä**.

TIEDOTUS

Toimintakauden aikana on toimitettu **neljä sähköistä jäsenkirjettä**.

Internetsivustoa ja sosiaalista mediaa on päivitetty.

MUU TOIMINTA

Yhdistys osallistui **AlfaTV:n 'Paratiisi takapihalla' Viherstudio** -ohjelman tekemiseen. Jakson teemana olivat julkiset viheralueet ja kansalliset kaupunkipuistot. Puutarhaneuvos Seppo Närhin johdolla studiossa olivat keskustelemassa tiimpäällikkö **Katriina Arrakoski** Helsingin kaupunki, kaupunkitila- ja maisemasuunnittelupäällikkö **Jussi Luomanen** Helsingin kaupunki ja kaupunginpuutarhuri **Timo Koski** Tampereen kaupunki (julkisten viheralueiden merkitys) sekä kunnossapitopäällikkö **Mari Heli** Turun kaupunki ja kaupunginhallituksen puheenjohtaja **Sari Rautio** Hämeenlinnan kaupunki (kansalliset kaupunkipuistot). Ohjelma esitettiin katseluaikana kolmena päivänä, 16., 19. ja 20. maaliskuuta.

Ohjelma on edelleen katsottavissa netissä osoitteessa: <https://www.permanto.fi/fi/web/alfatv/player/vod?assetId=95340623>

ESITYSLISTA

Aika 19.08.2021 klo 14.00

Paikka Teams -verkkokokous, liittymislinkki lähetetään sähköpostilla vkolla 30 kaikille jäsenille. Huolehditthan s-postiosoitteesi ajantasaisuudesta!

1 § Kokouksen avaus

2 § Laillisuuden ja päätösvaltaisuuden toteaminen

3 § Kokousvirkailijoiden valinta

Vuosikokouksen puheenjohtajan, sihteerin ja pöytäkirjantarkastajien valinta

4 § Työjärjestyksen hyväksyminen

5 § Edellisen toimintavuoden toimintakertomuksen hyväksyminen

Esitetään hallituksen laatima toimintakertomus.

6 § Edellisen toimintavuoden tilikertomuksen hyväksyminen

Esitetään toimintavuoden 2020 – 2021 tilinpäätös ja toiminnantarkastajien lausunto.

7 § Tilinpäätöksen vahvistaminen ja vastuuvapauden myöntäminen tilivelvollisille

8 § Hallituksen jäsenten valinta erovuoroisten tilalle

Erovuorossa Masa O. Wacklin, Marko Vuorinen, Tuija Pajunen ja Pekka Engblom.

9 § Puheenjohtajan valinta

Ajankohtainen.

10 § Varapuheenjohtajan valinta

Ei ajankohtainen, Pirjo Kosonen valittu 2020-22

11 § Toiminnantarkastajien ja varatoiminnantarkastajien valinta

12 § Yhdistyksen edustajien valinta keskusliittoihin, joihin yhdistys jäsenenä kuuluu

Ei ajankohtainen. Yhdistyksen edustajaksi VYL hallitukseen vuosille 2021-2023 valittiin vuoden 2020 vuosikokouksessa Timo Koski ja varalle Pirjo Kosonen.

13 § Seuran liittymis- ja jäsenmaksu

Hallitus esittää, että jäsenmaksu säilytetään ennallaan (40 euroa ja 50 euroa sisältäen Viherympäristölehden). Liittymismaksua ei peritä.

14 § Seuraavan vuoden toimintasuunnitelma

Hallitus esittää, että toimintasuunnitelma päivitetään yhdistyksen hallituksen toiminnansuunnittelupäivillä syksyllä 2021.

15 § Seuraavan toimintavuoden tulo- ja menoarvio

Hallitus esittää toimintavuoden 2021 – 2022 tulo- ja menoarvion.

16 § Sääntömuutos

Yhdistyksen säännöissä halutaan täsmentää yhdistyksen toimintaan liittyvää pykälää (2§), jäsenyyteen liittyvää pykälää (5§) sekä toiminnantarkastamiseen liittyvää pykälää (7§).

Nykyinen pykälä (1. kappale):

2§ Yhdistyksen tarkoituksena on puisto- ja maisemakulttuurin edistäminen järjestämällä sitä koskevia esitelmää, kursseja ja muita alaa koskevia tilaisuuksia. Lisäksi yhdistyksen tarkoituksena on puisto- ja maisemakulttuurin edistäminen järjestämällä sitä koskevia esitelmää, kursseja ja muita alaa koskevia tilaisuuksia.

Esitys uudeksi pykäläksi (1. kappale):

2§ Yhdistyksen tarkoituksena on puisto- ja maisemakulttuurin edistäminen järjestämällä sitä koskevia esitelmää, kursseja ja muita alaa koskevia tilaisuuksia.

Nykyinen pykälä:

5§ Jäsenen, joka haluaa erota yhdistyksestä, on ilmoitettava siitä kirjallisesti hallitukselle tai sen puheenjohtajalle taikka suullisesti yhdistyksen pöytäkirjaan merkittäväksi. Tällöin hän vapautuu yhdistyksen jäsenyydestä seuraavan toimivuoden alusta. Hallitus voi erottaa jäsenen, joka toimii vastoin yhdistyksen sääntöjä ja tarkoitusperiä tai laiminlyö velvollisuutensa yhdistystä kohtaan taikka eroaa kunnan tai sen omistaman yhtiön palveluksesta. Näin erotettu jäsen voi vedota erottamisesta yhdistyksen kokoukseen jättämällä asiasta kirjallisen esityksen hallitukselle kuukauden kuluessa erottamispäätöksestä tiedon saatuaan.

Esitys uudeksi pykäläksi:

5§ Jäsenellä on oikeus erota ilmoittamalla siitä kirjallisesti hallitukselle tai yhdistyksen puheenjohtajalle taikka ilmoittamalla erosta yhdistyksen kokouksessa merkittäväksi pöytäkirjaan. Hallitus katsoo jäsenyyden päättyneeksi, jos jäsen on jättänyt vuotuisen jäsenmaksun maksamatta. Hallitus voi erottaa jäsenen, joka on menettellyllään yhdistyksessä tai sen ulkopuolella huomattavasti vahingoittanut yhdistystä tai ei enää täytä laissa taikka yhdistyksen säännöissä mainittuja jäsenyyden ehtoja.

Nykyinen pykälä (kohta 2):

7§ Esitetään edellisen toiminta- ja tilivuoden toimintakertomus sekä tilintarkastajien lausunto.

Esitys uudeksi pykäläksi (kohta 2):

7§ Esitetään edellisen toimintavuoden tilinpäätös, toimintakertomus ja toiminnantarkastajien lausunto.

Pykälän (7§) loppuun esitetään seuraavaa lisäystä:

Mikäli yhdistyksen jäsen haluaa saada jonkin asian yhdistyksen vuosikokouksen käsiteltäväksi, on hänen ilmoitettava siitä kirjallisesti hallitukselle kesäkuun loppuun mennessä, jotta asia voidaan sisällyttää kokouskutsuun.

17 § Muut asiat

18 § Kokouksen päättäminen

KAUPUNGINPUUTARHURIEN
SEURA RY

VIERASKYNÄ: Pekka Leskinen, eläkeläinen, puutarhaneuvos

pekka.leskinen@kolumbus.fi

Viheralan menneet vuosikymmenet ja tulevaisuus

Kun tulin alalle puutarhaharjoittelijaksi Helsingin kaupungin puisto-osastolle vuonna 1977, viher- ja ympäristöala olivat termeinä vielä varsin tuntemattomia. Helsinki oli suuri vaikuttaja puistoalan kehityksissä, olihan se myös budjeteissa mitattuna valtakunnan selvä ykkönen. Kaupunginpuutarhan viljelytekniikoita kehitettiin, puiden kuntoa seurattiin jossain määrin ja vanhojen puiden kunnostuksessa käytettiin mm. betonitäyttöjä, kuparipeltejä sahattujen pintojen lahoamisen estämiseksi ja tietysti saksalaista haavanhoitoainetta.

Konekalusto kehittyi vähitellen kunnossapidossa ja myös rakentamiseen alkoi tulla erilaisia tärymuokkaimia ja Gradall valloitti Suomen puistoja ja tielaitoksen työkohteita. Työvoimaa oli käytössä paljon eri työmailla, tietokoneita ei ollut käytössä toimistoissa koneista puhumattakaan. Työntekijät olivat usein työssä oppineita puutarhuralainen – työnimikkeellä toimivia vanhan ajan työn sankareita.

Itselläni nuo 70- ja 80-luvun muistikuvat liittyvät pääosin julki- seen / kunnalliseen toimintaan alallamme. Yksityisen sektorin mukanaolo työmailla oli pääosin tuntitöinä tilattua traktorikai- vuri- ja kuorma-autotyötä. Helsingissä pääsin valmistelevaan ensimmäistä kunnossapitoon liittyvä isompaa ulkoistamista, kun 80-luvulla Itä-Pasilan viheralueiden hoito kilpailutettiin. Kaupunki suoritti vihervalonnan. Kunnossapidon kilpailutus- asiakirjojen tekeminen edellytti tarkkaa tietoa olemassa ole- vista alueista, niiden laatuvaatimuksista ja vaadittavista työta- voista ja myös käytettävistä materiaaleista. Hoitoluokitukset tulivat todelliseen tarpeeseen ja ensimmäinen työselostuksen avuksi tullut opus oli SKTY:n julkaisu VTO-83 (Vihertöiden tek- niset ohjeet). Näillä ohjeilla oli tärkeää käyttöä niin kunnossa- pidossa kuin rakentamisessakin.

Viherurakoitsijoita oli tarjolla jo varhain varsin paljon. Suuria valtakunnallisesti toimivia ei kuitenkaan ollut vuosikausiin – Hankkijan Vihertyö yritti olla kaikkialla urakoiva, mutta yri- tyksen loru loppui lopulta varsin vauhdilla, samalla meni nurin yrityksen urauurtava Liedon taimisto. Viherurakoitsijoiden ammattikunta on tähän päivään kehittynyt hurjasti ja moni- puolisuus on ilahduttavaa. Myös suuria valtakunnallisesti toi- mivia yrityksiä on tarjolla useampia. Tämä on ollut tärkeä kehi- tys – urakoiden koot ovat kasvaneet ja samalla urakkasummat edellyttävät yrittäjiltä melkoisia liikevaihtovaatimuksia ja taka- uksia. Yksityinen sektori on löytänyt nopeasti viherurakoitsijat käyttöönsä – kiitos varmaan osin myös monipuolisen televi- sion tarjoaman monipuolisen piharakentamisen ohjelmiston. Viher- ja ympäristörakentamisen tulevaisuus siellä toimivien yritysten puolelta näyttääkin varsin hyvältä.

Julkinen sektori lähti ulkoistamaan töitään vauhdikkaasti – kaupungit tekivät isoja organisaatiomuutoksia, tuli (ja meni- kin) erilaisia tilaaja-tuottaja malleja, perustettiin kunnallisia liikelaitoksia. Tämä kehitystyö on ollut suurta ja virheitäkin on reissuilla tullut. Urakoinnin valtava lisääntyminen on edellyt-

tänyt hyviä asiakirjoja kunnollisine työselostuksineen ja muine ohjeistoineen. Siinä kehitystyössä on ollut keskeisenä apuna Viherympäristöliiton ammattilaisten kanssa kehittämät tuot- teet.

Viheralan opetus on elänyt vuosikymmenet melkoisessa muu- toksessa. Oppilaitokset ovat taistelleet olemassaolostaan ja laitosten määrä on vähentynyt. Riittävät hakijamäärät ovat myös kiusanneet alalla varsinkin peruskoulutuksen puolella. Alan vetovoimaisuutta on jatkossakin koetettava kehittää – erityisen tärkeää on tarjota alalle valmistuville ympärivuotista työtä. Tämä tuo haasteita mm. koulutuksen monialaisuuden kehittämiseen. Ammattikorkeakoulujen tulo 90-luvulla oli alussa melkoinen painajainen korkeakouluille, mutta nyt ti- lanne koetaan varmasti varsin onnistuneeksi. Edelleen on kuitenkin selkeästi nähtävissä se, että korkeakoulusta saatu tutkinto ja työnantajille houkuttelevampi kuin esim. ylempi ammattikorkeakoulututkinto. Tätä asiaa saadaan jatkossa toi- vottavasti paremmin markkinoiduksi ammattikorkeakoulujen

VIERASKYNÄ: Pekka Leskinen, eläkeläinen, puutarhaneuvos

pekka.leskinen@kolumbus.fi

puolelta. Muuten YAMK-tutkinnon osalle on tehtävä iso tuumaushetki. Yksi vaihtoehto olisi AMK:sta maisteripolulle ilman YAMK mahdollisuuttakaan.

Taimistot ovat kysyneet kohtuullisen hyvin vastaamaan alan nopeaan kehitykseen ja taimitarpeiden suureen kasvuun. Myös taimien istutusaikaa on onnituttu pidentämään kelien niin salliessa jopa joulukuulle. Keskustelua kotimaisen ja ulkomaisen taimen osalta on kuitenkin vielä jatkettava. EU lainsäädäntö ei ole oikein suopea kotimarkkinoiden pönkittämiseen, mutta elävän materiaalin osalta muutoksia olisi saatava aikaan – pitäisi pystyä julkisessakin hankinnassa edellyttämään suomalaista alkuperää ja Suomessa tuotettua taimimateriaalia.

Arboristit ovat nyt itsestään selvä ammattikunta. Varsinaisesti ammattitutkinto on saatu viralliseksi vastaa 2000 luvun alussa. Nyt arboristien käyttö on laajaa ja ammattikunta erittäin arvostettua. Puunhoidon osalta tapahtunut kehitystyö on myös mittavaa, vanhoja oppeja on joutunut romukoppaan kasapäin ja puiden onnellisempi vanhuus alkaa olla tätä päivää jo monessa paikassa arboristien ansiosta.

Metsäalan ammattilaisten saaminen viheralan piiriin on ollut tärkeä kehitysaskel. Asia on tänä päivänä itsestäänselvyys, mutta näin ei suinkaan aina ole ollut. Ammattikuntien välillä on ollut kovaakin kädenvääntöä. Tämän päivän tilanne on todella hyvä ja yhteistyön kehittyminen on ollut oleellinen asia viheralan laaja-alaisuuden hallinnan kannalta.

Suunnittelu on saanut vahvistusta viime vuosikymmeniä erityisesti maisema-arkkitehtien koulutuksen lisäämisen kautta. Vielä muutama vuosikymmen sitten maisema-arkkitehtien valmistuminen oli hyvin sattumanvaraista ja alalle valmistuvien määrä varsin vaatimatonta. Koulutus haettiin eri maista ja tutkintojen soveltuvuutta tarkasteltiin sitten eri foorumeissa. Työurani aikana (jota ehti kertyä n. 45 vuotta) yksi mieliinpainuvimmista asioista on ollut kahden maisema-arkkitehtiin yhdistyminen. MAL ja SMAFLA saivat hienosti ongelmat selvitettyksi ja maahan saatiin yksi yhteinen MARK

– kiitos siitä aiempien yhdistysten aktiivisille yhteistyön eteen puurtaneille! Ammattikorkeakoulu on tuonut hyvää nostetta hortonomisuunnittelijoille ja nyt arvostus eri koulutustason saaneiden suunnittelijoittemme välillä on mielestäni hyvällä tolalla. Aiemmin esiintynyttä keskinäistä kilpailua ei enää juurikaan esiinny. Tässäkin on ollut tärkeänä tekijänä yhteinen keskusjärjestö (VYL), jossa kaikki osapuolet ovat voineet yhdessä kehittää alaa.

Seurakuntapuolella on pystytty vielä pitämään hyvin huolta korkeatasoisista hautausmaista sankarihautausmaineen. Kustannuspaineet ovat jatkuva uhka toiminnalle. Toivotaan, että tulevaisuudessakin saamme nauttia upeista hyvin hoidetuista rauhoittumisen paikoista. Kehityksessä tulee olemaan kuitenkin selkeänä uhkana seurakuntien väkimäärän nopea väheneminen ja hautauskulttuurin muuttuminen. Muistolehdot, sirottelualueet, anonyymialueet ja tuhkan sirottelut omaisten haluamiin paikkoihin yleistyy. Perinteiset haudalla käynnit vähenevät, elämä maallistuu ja vainajien muistaminen tulee nopeastikin muuttumaan – tai on jo rajusti muuttunut.

Tulevaisuus on alallemme osittain kovin utuinen. Suuriakin muutoksia voi tulla joidenkin sektoreiden osalle. Oleellista on kuitenkin pysyä koko ajan kehityksessä mukana. Julkisella puolella muu tekninen sektori on nopeasti saanut lisää valtaa ja viherpuoli on varsin monessa paikassa hyvinkin 'alisteinen' insinööripuolelle. Tämä kehitys on ollut kuitenkin vääjäämätöntä. Nyt alan kannalta on oleellista, että esim. kaupungin puutarhurit (tai millä nimellä sitten ovatkaan) ovat aktiivisesti esillä, tuovat vahvaa panosta monimuotoisuustoimintaan, luontoarvojen huomioimiseen ja KESY toimintatapojen jalkauttamiseen kaikkeen vihertoimintaan. Luonnonmukaisuus, päästöttömyys, hiilineutraalisuus, kierrätettävyyden Uusia toimintatapoja on otettava käyttöön, suunnitteluun vaaditaan vahvaa uutta näkökulmaa ja rakentamisen, kunnossapidon, materiaalituotannon ja opetuksen osalle on isoja haasteita – työaikaista oppimista unohtamatta!

Voimia kaikille viheralan puurtajille!

